

Drept Constitutional

Acest **curs** prezinta **Drept Constitutional**.

In acest PDF poti vizualiza cuprinsul si bibliografia (daca sunt disponibile) si aproximativ doua pagini din documentul original.

Arhiva completa de pe site contine un fisier, intr-un numar total de **47 pagini**.

Fisierele documentului original au urmatoarele extensii: doc.

Cuprins

Capitolul I. Locul dreptului constitutional în sistemul de drept

Sectiunea 1. Sistemul dreptului . 4

Sectiunea a 2-a. Specificitatea dreptului constitutional ca ramura a dreptului . 6

1. Obiectul si subiectele dreptului constitutional

2. Normele de drept constitutional

3. Izvoarele formale ale dreptului constitutional

4. Drept constitutional si institutii politice – stiinta si disciplina de studiu

4.1 Obiectul de studiu

4.2. Metodele de cercetare

4.3. Aparitia si dezvoltarea dreptului constitutional

Sectiunea a 3-a Dreptul constitutional – ramura principala a sistemului de drept . 11

Capitolul II. Statul

Sectiunea 1. Conceptul de stat 13

Sectiunea a 2-a Etapele formarii statului 13

Sectiunea a 3-a. Elementele statului . 14

1. Populatia

1.1. Cetatenia

1.2. Drepturile si libertatile fundamentale

1.3. Clasificarea drepturilor si libertatilor fundamentale

1.4. Îndatoririle fundamentale ale cetatenilor

1.5. Principiile constitutionale aplicabile drepturilor, libertatilor si îndatoririlor fundamentale ale cetatenilor români

2. Teritoriul

2.1. Notiune

2.2. Delimitarea teritoriului

2.3. Raporturile dintre stat si teritoriu

2.4. Caracterele teritoriului

3. Suveranitatea

Sectiunea a 4-a Criteriile statului . 26

1. Forma de stat

2. Forma de guvernământ

3. Regimul politic

3.1. Determinari în clasificarea regimurilor politice

3.2. Clasificarea regimurilor politice în epoca contemporana

3.2.1 Regimurile politice pluraliste

3.2.2 Regimurile politice totalitare sau dictatoriale

3.2.3 Regimurile politice mixte

Sectiunea a 5-a Functiile statului 31

Sectiunea a 6-a Accesul cetatenilor la putere . 32

1. Dreptul de vot

1.1 Votul cenzar

1.2. Sufragiul intelectual

- 1.3. Excluderea de la vot a anumitor categorii de cetateni
- 1.4. Votul universal
- 2. Alegerile libere
- 3. Sisteme electorale (moduri de scrutin)
  - 3.1. Scrutinul majoritar
  - 3.2. Reprezentarea proportionala
  - 3.3. Sistemele mixte
  - 3.4. Reprezentarea minoritatilor si a grupurilor de interese speciale
- Capitolul III. Constitutia
- Sectiunea 1. Notiunea de constitutie 39
- Sectiunea a 2-a. Clasificarea constitutiilor 40
  - 1. Constitutiile cutumiare
  - 2. Constitutiile scrise
- Sectiunea a 3-a Adoptarea, modificarea si abrogarea constitutiei 43
  - 1. Adoptarea constitutiei
  - 2. Modificarea constitutiei
  - 3. Caracterul si legitimitatea constitutională ale loviturilor de stat si ale revolutiilor sociale
  - 4. Încetarea provizorie a efectelor juridice ale normelor constitutionale si abrogarea constitutiei
- Sectiunea a 4-a Continutul constitutiei . 47
- Sectiunea a 5-a Suprematia constitutiei 48
  - 1. Conceptul de suprematie a constitutiei
  - 2. Consecintele juridice ale suprematiei constitutiei
  - 3. Garantiile juridice ale suprematiei constitutiei

Extras

Capitolul I. Locul dreptului constitutional în sistemul de drept

Sectiunea 1. Sistemul dreptului.

Nimeni nu poate spune exact când si în ce conditii a aparut dreptul. Se considera ca dreptul a aparut odata cu societatea omeneasca, privita ca ansamblu unitar, complex sistematic, de relatii între oameni, istoriceste determinate, conditie si rezultat al activitatii acestora de creare a bunurilor materiale si a valorilor spirituale necesare traiului individual si colectiv . Afirmatia este criticabila deoarece, la începuturi, societatea nu era suficient organizata pentru a raspunde tuturor nevoilor individuale si colective. Cert este însa ca societatea presupune, în primul rând, stabilirea unor relatii între indivizii care o compun, relatii ce nu se pot desfasura haotic, ci numai dupa niste reguli a caror respectare trebuie asigurata. Putem vorbi de aparitia dreptului doar atunci când societatea umana se organizeaza în stat, care, pe lângă edictarea de norme are si responsabilitatea vegherii la respectarea lor, daca este necesar utilizând toate mijloacele de care dispune. Edictarea de norme si asigurarea respectarii lor facându-se organizat si sistematic ia nastere un sistem , pe care îl putem numi sistemul dreptului.

Sistemul dreptului are urmatoarele trasaturi :

- a) elementul de baza al sistemului este norma juridica;
- b) este un sistem deschis, aflându-se într-un proces permanent de schimbare, pentru a tine cont de transformarile intervenite în societate, uneori chiar pentru a genera aceste transformari;
- c) structura sistemului releva o serie de interactiuni între diferite componente ale sistemului, pe multiple planuri;

d) sistemul dreptului nu este reductibil la partile componente, el poate functiona doar ca ansamblu, în toata complexitatea ce-l caracterizeaza;

e) sistemul dreptului se distinge de toate celelalte sisteme în primul rând prin faptul ca asigurarea respectarii normei juridice se face, în unele cazuri, prin recurgere la forta de constrângere a statului;

f) sistemul dreptului cunoaste o ierarhie a subsistemelor, în functie de importanta relatiilor sociale reglementate si de forma pe care o îmbraca norma juridica;

g) sistemul dreptului nu are un mecanism propriu de autoreglare, el este organizat din afara sa de catre organele statului menite sa edicteze si sa faca respectata norma juridica.

Dreptul natural este dreptul inerent naturii umane, imuabil, care preexista statului si se impune acestuia în procesul edictarii de norme juridice, cuprinzând toate regulile a caror respectare asigura membrului comunitatii umane viata si statul social, respectarea demnitatii si deplina manifestare a personalitatii. Teoretizarea dreptului natural a constituit preocuparea filozofilor europeni din secolul al XVIII - lea, ca o reactie împotriva absolutismului monarhic. Dreptul natural este acelasi în toate timpurile. Limitele nu-i pot fi stabilite, asa cum oamenii de stiinta nu pot descoperi totul despre om si umanitate.

Dreptul obiectiv trebuie sa aiba ca sursa dreptul natural si desemneaza ansamblul normelor juridice care reglementeaza relatiile sociale, alcatuind ordinea de drept, a caror respectare este asigurata, daca este cazul, prin forta de constrângere a statului. Dreptul pozitiv este dreptul obiectiv în vigoare, aplicabil.

Dreptul obiectiv este izvorul dreptului subiectiv, acea prerogativa recunoscuta individului de a avea o anumita conduita sau de a pretinde altuia sa aiba o anumita conduita, la nevoie recurgând la forta de constrângere a statului.

Cele doua mari subdiviziuni ale dreptului sunt dreptul public si dreptul privat. Distinctia dintre dreptul public si dreptul privat a constituit preocuparea juristilor din toate timpurile .

Ulpian a ales drept criteriu natura interesului urmarit: dreptul public protejeaza interesul general, în timp ce dreptul privat are în vedere interesele particulare. Determinarea sferei de cuprindere a celor doua subdiviziuni nu da o importanta mai mare intereselor generale decât celor private. O majoritate nu poate aduce atingere drepturilor fundamentale ale unui singur individ, chiar daca actiunea ei ar avea în vedere un interes general.

Savigny explica necesitatea delimitarii celor doua subdiviziuni în functie de finalitatea urmarita: în dreptul public statul este scop si individul este mijloc, în timp ce în dreptul privat individul este scop si statul mijloc.

Paul Negulescu gaseste si alte diferente care justifica cele doua subdiviziuni, diferente ce pot fi considerate si caracteristici ale subdiviziunilor dreptului. Normele de drept privat sunt mai cristalizate, mai stabile decât cele de drept public, puternic influentate de egoismul de clasa, mai putin puternic decât egoismul individual, care influenteza normele de drept privat. În plus, în timp ce, în dreptul privat un act întocmit în fraudă legii nu poate produce efecte juridice, în dreptul public, un act ilegal, determinat de o împrejurare exceptionala, poate produce efecte.

Ion Deleanu afirma ca, pentru delimitarea celor doua subdiviziuni, trebuie sa avem în vedere trei criterii:

a) criteriul organic - are ca temei calitatea subiectilor;

Dreptul public priveste persoanele publice, este aplicabil între raporturile dintre autoritati (stat) sau dintre autoritati si cetateni. Persoana publica creeaza dreptul si îl aplica, de regula din oficiu, înterzicând, autorizând controlând sau impunând o anumita conduita.

În dreptul privat, statul este doar un arbitru: creeaza dreptul, supravegheaza respectarea lui si, la sesizarea persoanelor private sanctioneaza actiunile ilegale.

